

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 12.6.2025
COM(2025) 282 final

2025/0144 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge om overførsel af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) med henblik på at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet

BEGRUNDELSE

Nærværende forslag vedrører undertegnelsen på Den Europæiske Unions vegne af aftalen med Kongeriget Norge ("Norge") om overførsel af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) med henblik på at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet ("aftalen").

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Det er vigtigt at styrke det internationale samarbejde om retshåndhævelse, herunder om udveksling af oplysninger, for at imødegå de trusler, som terrorisme og grov grænseoverskridende kriminalitet udgør. Den seneste rapport fra Europol om trusselvurderingen af grov og organiseret kriminalitet (SOCTA)¹ illustrerer den internationale dimension af de aktiviteter, der udføres af de kriminelle organisationer, som står bag den groveste kriminalitet. I den seneste rapport om situationen og udviklingen med hensyn til terrorisme (TE-SAT)² fremhæves ikke blot de direkte forbindelser mellem grænseoverskridende rejser og tilrettelæggelsen af terroraktiviteter og grov kriminalitet, men også betydningen af at opdage, efterforske og retsforfølge anden grov kriminalitet på effektiv vis, så terrorhandlinger forebygges og opdages.

Passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) er oplysninger, der fremlægges af passagererne og indsamles af og opbevares i luftfartsselskabernes reservations- og afgangskontrolsystemer til deres egne kommercielle formål. Indholdet af PNR-oplysninger varierer afhængigt af de oplysninger, der gives ved reservationen af billetter og ved indtjekning, og kan f.eks. omfatte rejsedatoer og den fuldstændige rejserute for passageren eller gruppen af passagerer, der rejser sammen, kontaktoplysninger såsom adresse og telefonnummer, betalingsoplysninger, pladsnummer og bagageoplysninger.

Indsamlingen og analysen af PNR-oplysninger kan give myndighederne vigtige elementer, der gør det muligt for dem at opdage mistænkelige rejsemønstre og finde frem til kriminelles og terroristers medskyldige, navnlig dem, der hidtil har været ukendte for de retshåndhavende myndigheder. Behandlingen af PNR-oplysninger er derfor blevet et almindeligt anvendt retshåndhævelsesredskab i og uden for EU til at opdage terrorisme og andre former for grov kriminalitet, f.eks. narkotikarelaterede lovovertrædelser, menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn, og til at forhindre disse former for kriminalitet. Den har også vist sig at give vigtige informationer til støtte for efterforskning og retsforfølgning i sager, hvor der er begået denne form for ulovlige aktiviteter³.

Selv om overførslen af PNR-oplysninger til tredjelande samt deres myndigheders behandling heraf er afgørende for bekæmpelsen af terrorisme og grov kriminalitet, udgør det et indgreb i beskyttelsen af enkeltpersoners rettigheder med hensyn til deres personoplysninger. Overførslen skal derfor have et retsgrundlag i henhold til EU-retten samt være nødvendig, forholdsmæssig og underlagt strenge begrænsninger og effektive garantier som sikret ved EU's charter om grundlæggende rettigheder, navnlig i artikel 6, 7, 8, 21, 47 og 52. For at nå

¹ [Serious and Organised Crime Threat Assessment \(SOCTA\) | Europol.](#)

² <https://www.europol.europa.eu/publication-events/main-reports/european-union-terrorism-situation-and-trend-report-2024-eu-te-sat>

³ Se også rapporten fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om revisionen af direktiv (EU) 2016/681 om anvendelse af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) til at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet (COM(2020) 305 final af 24.7.2020).

disse vigtige mål er det nødvendigt at finde en rimelig balance mellem det legitime mål om at opretholde den offentlige sikkerhed og alles ret til beskyttelse af deres personoplysninger og privatliv.

I april 2016 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union direktiv (EU) 2016/681 om anvendelse af PNR-oplysninger til at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet ("PNR-direktivet")⁴. Dette direktiv regulerer overførsel og behandling af PNR-oplysninger i Den Europæiske Union og fastsætter vigtige garantier for beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder, navnlig retten til privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger. I juni 2022 bekræftede EU-Domstolen i sin dom i sag C-817/19⁵ gyldigheden af dette direktiv set i forhold til EU's charter om grundlæggende rettigheder og EU-traktaterne.

Norge og de EU-medlemsstater, der er kontraherende parter i Schengenkonventionen⁶, har et fælles ansvar for at sikre den indre sikkerhed i et fælles område uden kontrol ved de indre grænser, bl.a. ved at udveksle relevante oplysninger. Behandlingen af PNR-oplysninger har vist, at der er potentiale til at øge sikkerheden i Schengenområdet ved at forbedre forebyggelsen og opdagelsen af grov kriminalitet og terrorisme ved de ydre grænser og ved at indføre en risikobaseret datadrevet tilgang, som medlemsstaterne kan anvende inden for Schengenområdet som en kompenserende foranstaltning for fraværet af kontrol ved de indre grænser⁷.

Norge har vedtaget national lovgivning om PNR-oplysninger, og i september 2022 indledte landets kompetente myndighed, der er udpeget til at modtage og behandle PNR-oplysninger om flyvninger til eller fra lufthavne i Norge, sit arbejde.

I henhold til EU-retten må overførslen af personoplysninger fra Unionen til et tredjeland kun finde sted, hvis det pågældende land sikrer et beskyttelsesniveau for personoplysninger, der i det væsentlige svarer til det niveau, der garanteres for disse personoplysninger i Unionen. I den forbindelse skal det bemærkes, at Norge ikke er et tredjeland som omhandlet i kapitel V i forordning (EF) nr. 2016/679⁸, da denne forordning er blevet indarbejdet med tilpasninger i bilag XI til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS). Det regelsæt, der er fastsat i nævnte forordning, finder dog ikke anvendelse på norske retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, opdage eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner, herunder beskytte mod eller forebygge trusler mod den offentlige sikkerhed. Samtidig forventes Norge, eftersom landet i henhold til Schengenassocieringsaftalen mellem EU og

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/681 af 27. april 2016 om anvendelse af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) til at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 132) (i det følgende benævnt "PNR-direktivet" eller "direktiv (EU) 2016/681").

⁵ Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. juni 2022, Ligue des droits humains ASBL mod Conseil des ministres, C-817/19, EU:C:2022:491. Dommen vedrørte en anmodning om en præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle i Belgien.

⁶ Konvention om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19).

⁷ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet, "En strategi for et fuldt fungerende og robust Schengenområde" (COM(2021) 277 final af 2.6.2021, s. 13).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EØS-relevant tekst) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

Norge fra 1999 er bundet af de EU-retsakter, der udgør en udvikling af bestemmelserne i Schengenreglerne, at anvende direktiv (EU) 2016/680 på samme måde som EU-medlemsstaterne. PNR-direktivet udgør imidlertid ikke en udvikling af Schengenreglerne, og Norge deltager derfor ikke i gennemførelsen af denne retsakt.

Under disse omstændigheder, nemlig i mangel af de fornødne garantier vedrørende den specifikke behandling af PNR-oplysninger, som skal fastsættes ved hjælp af et gyldigt retsgrundlag som krævet i henhold til EU-retten, må Norge ikke lovligt modtage og behandle PNR-oplysninger om flyvninger, der udføres af luftfartsselskaber mellem Unionen og Norge.

I lyset heraf vedtog Kommissionen den 6. september 2023 en henstilling med forslag til Rådet om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Norge om videregivelse af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) med henblik på forebyggelse, opdagelse, efterforskning og retsforfølgning af terrorhandlinger og grov kriminalitet⁹. Sideløbende hermed blev der også fremsat henstillinger med henblik på at indlede forhandlinger om sådanne aftaler med Det Schweiziske Forbund¹⁰ og Island¹¹. Den 4. marts 2024 gav Rådet bemyndigelse til at indlede forhandlinger og vedtog forhandlingsdirektiver¹².

Formålet med nærværende aftale er at afhjælpe denne sikkerhedsmangel i Schengenområdet og gøre det muligt at overføre PNR-oplysninger fra Unionen til Norge i erkendelse af, at det er nødvendigt at anvende PNR-oplysninger som et vigtigt redskab i bekæmpelsen af terrorisme og andre former for grov kriminalitet.

Forhandlingerne med Norge samt med Island og Det Schweiziske Forbund blev indledt den 21. marts 2024. Den 9. april 2025 paraferede chefforhandlerne aftaleteksten og afsluttede således formelt forhandlingerne.

Fælleslovgiverne er blevet informeret under hele forhandlingsprocessen og hørt i alle faser af forhandlingerne, navnlig i form af rapport til Rådets Gruppe vedrørende Udveksling af Oplysninger om Retlige og Indre Anliggender (IXIM) og Europa-Parlamentets Udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (LIBE).

• **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Kommissionen fastlagde første gang hovedlinjerne i EU's eksterne PNR-politik i en meddelelse fra 2003¹³ om EU's strategi for overførsel af PNR-oplysninger fra EU til tredjelande, som blev taget op til fornyet overvejelse i en meddelelse fra 2010¹⁴. Der er i øjeblikket tre gældende internationale aftaler mellem EU og tredjelande, nemlig Australien¹⁵, USA¹⁶ (2012) og Det Forenede Kongerige¹⁷ (2020), som dækker overførsel og behandling af PNR-oplysninger fra EU. Den 4. oktober 2024 blev der efter forhandlinger, hvor der blev

⁹ COM(2023) 507 final af 6.9.2023.

¹⁰ COM(2023) 509 final af 6.9.2023.

¹¹ COM(2023) 508 final af 6.9.2023.

¹² EUT L, 2024/948, 25.3.2024.

¹³ KOM(2003) 826 endelig af 16.12.2003.

¹⁴ KOM(2010) 492 endelig af 21.9.2010.

¹⁵ EUT L 186 af 14.7.2012, s. 4.

¹⁶ EUT L 215 af 11.8.2012, s. 5.

¹⁷ EUT L 149 af 30.4.2021, s. 710.

fulgt op på EU-Domstolens udtalelse 1/15 af 26. juli 2017¹⁸, undertegnet en ny PNR-aftale med Canada¹⁹.

På internationalt plan er et stigende antal tredjelande begyndt at udvikle deres kapacitet til at indsamle PNR-oplysninger fra luftfartsselskaber. Denne tendens fremmes yderligere af FN's Sikkerhedsråds resolutioner (fra 2017 og 2019), hvori det kræves, at alle stater udvikler deres kapacitet til at indsamle og anvende PNR-oplysninger²⁰, og på grundlag af hvilke Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO) i 2020 vedtog standarder og anbefalet praksis vedrørende PNR-oplysninger (SARPs) ved ændring 28 til tillæg 9 til Chicagokonventionen, som trådte i kraft i februar 2021²¹.

I Unionens holdning som fastlagt ved Rådets afgørelse (EU) 2021/121 hilses ICAO's SARPs vedrørende PNR-oplysninger velkommen, idet der heri fastsættes ambitiøse garantier for databeskyttelse, hvilket gør det muligt at gøre betydelige fremskridt på internationalt plan. Samtidig blev de krav, der følger af EU-retten (herunder relevant retspraksis), i nævnte rådsafgørelse anset for at være strengere end visse ICAO-standarder, fordi det i henhold til rådsafgørelsen kræves, at medlemsstaterne underretter om forskelle, og at der for at overføre PNR-oplysninger fra EU til tredjelande skal være et retsgrundlag, hvori der fastsættes klare og præcise regler og garantier i forbindelse med et tredjeland kompetente myndigheds anvendelse af PNR-oplysninger²².

I den forbindelse udgør forhandlingen og indgåelsen af denne aftale en del af Kommissionens bredere indsats for at følge en konsekvent og effektiv tilgang til overførsel af PNR-oplysninger til tredjelande, jf. strategien for sikkerhedsunionen 2020-2025²³, på grundlag af ICAO's SARPs om PNR-oplysninger og i overensstemmelse med EU-retten og retspraksis. Rådet anmodede også om en sådan tilgang i sine konklusioner fra juni 2021²⁴.

Hermed søger Kommissionen også at følge op på luftfartsselskabernes opfordringer til at sikre større juridisk klarhed og forudsigelighed i forbindelse med overførsel af PNR-oplysninger til tredjelande²⁵.

¹⁸ EU:C:2017:592.

¹⁹ EUT L, 2024/2891, 14.11.2024.

²⁰ UNSCR 2396 (2017): Sikkerhedsrådet: [...] 12. beslutter, at medlemsstaterne skal udvikle deres kapacitet til at indsamle, behandle og analysere passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) med henblik på at fremme ICAO's standarder og anbefalede praksis og til at sikre, at PNR-oplysninger anvendes af og deles med alle deres kompetente nationale myndigheder under fuld overholdelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder med henblik på at forebygge, opdage og retsforfølge terrorhandlinger og dermed forbundne rejseaktiviteter [...]. Se også UNSCR 2482 (2019).

²¹ Bilag 9, kapitel 9, afsnit D, til konventionen angående international civil luftfart.

²² EUT L 37 af 3.2.2021, s. 6.

²³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om strategien for EU's sikkerhedsunion (COM(2020) 605 final af 24.7.2020): "[...] Kommissionen [vil] på mellemlang sigt iværksætte en revision af den nuværende tilgang til overførsel af PNR-data til tredjelande."

²⁴ Rådets konklusioner af 7. juni 2021 om overførsel af passagerliste(PNR)-oplysninger til tredjelande, navnlig Australien og Amerikas Forenede Stater, med henblik på bekæmpelse af terrorisme og grov kriminalitet (Rådets dokument 9605/21 af 8.6.2021): "Opfordrer Kommissionen til at følge en konsekvent og effektiv tilgang til overførsel af PNR-oplysninger til tredjelande med henblik på bekæmpelse af terrorisme og grov kriminalitet på grundlag af ICAO's SARPs og i overensstemmelse med de relevante krav, der er fastsat i henhold til EU-retten."

²⁵ Som anført af luftfartsselskaberne, herunder som svar på høringen om køreplanen, befinder de sig i stigende grad i en situation, hvor der er "lovkonflikt" mellem to forskellige lovgivningsmæssige rammer, jf.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Artikel 218, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) indeholder bestemmelser om afgørelser om "bemyndigelse til undertegnelse af aftalen samt eventuelt om midlertidig anvendelse heraf inden ikrafttrædelsen". Da formålet med forslaget er at få bemyndigelse til at undertegne aftalen, er det proceduremæssige retsgrundlag artikel 218, stk. 5, i TEUF.

Forslaget har to hovedmål og -elementer, nemlig for det første nødvendigheden af at garantere den offentlige sikkerhed ved overførslen af PNR-oplysninger til Norge, og for det andet beskyttelsen af privatlivets fred og andre grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder for enkeltpersoner. Det materielle retsgrundlag er derfor artikel 16, stk. 2, og artikel 87, stk. 2, litra a), i TEUF.

• Proportionalitetsprincippet

Unionens mål med hensyn til nærværende forslag som beskrevet ovenfor kan kun nås ved at indføre et gyldigt retsgrundlag på EU-plan for at sikre en passende beskyttelse af de grundlæggende rettigheder ved overførsel af personoplysninger fra Unionen. Aftalens bestemmelser er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at nå dens vigtigste mål og finde en rimelig balance mellem det legitime mål om at opretholde den offentlige sikkerhed og alles ret til beskyttelse af deres personoplysninger og privatliv.

• Valg af retsakt

De fornødne garantier, der kræves for den specifikke behandling af PNR-oplysninger, som Norge modtager fra luftfartsselskaber om flyvninger, der udføres af luftfartsselskaber mellem Unionen og Norge, skal fastsættes ved hjælp af et gyldigt retsgrundlag i henhold til EU-retten. Nærværende aftale udgør et sådant retsgrundlag, der gør det muligt at overføre PNR-oplysninger.

• Grundlæggende rettigheder

Udveksling af PNR-oplysninger og et tredjelandets myndigheders behandling heraf udgør et indgreb i de grundlæggende rettigheder vedrørende privatlivets fred og databeskyttelse. Et sådant indgreb er imidlertid også berettiget, fordi aftalen forfølger legitime mål, nemlig at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge grov kriminalitet og terrorisme. Aftalen indeholder tilstrækkelige databeskyttelsesgarantier for de personoplysninger, der overføres og behandles, i overensstemmelse med EU-retten, navnlig artikel 7, 47, 52 og 8 i EU's charter om grundlæggende rettigheder.

3. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for EU-budgettet.

<https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12531-Air-travel-sharing-passenger-name-data-within-the-EU-and-beyond-assessment- en>.

4. ANDRE FORHOLD

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

I fuld overensstemmelse med EU's charter om grundlæggende rettigheder, EU-Domstolens relevante praksis og forhandlingsdirektiverne fastsættes der i aftalen et retsgrundlag samt betingelser og garantier for Norges overførsel og behandling af PNR-oplysninger, der modtages fra luftfartsselskaber fra Unionen:

I artikel 1 fastsættes aftalens anvendelsesområde og mål.

I artikel 2 fastsættes de centrale definitioner i aftalen, bl.a. af "passageroplysningsenheden" i Norge som den udpegede kompetente myndighed, der er ansvarlig for behandlingen af PNR-oplysninger, og af udtrykkene "grov kriminalitet" og "terrorisme" i overensstemmelse med, hvordan disse begreber er blevet defineret i andre relevante EU-retsakter.

I artikel 3 fastsættes det, hvordan og hvor ofte luftfartsselskaberne skal overføre PNR-oplysninger til den norske passageroplysningsenhed med henblik på at sikre, at overførslen af PNR-oplysninger er begrænset til det nødvendige minimum og står i et rimeligt forhold til det formål, der er fastsat i aftalen.

Artikel 4 indeholder bestemmelser om en fælles teknisk løsning, der giver Norge mulighed for at gøre brug af den API-PNR-router, der er oprettet i henhold til forordning (EU) 2025/13²⁶, og som fastsat i artikel 10, litra c), i nævnte forordning.

I artikel 5 fastsættes formålsbegrænsningen, dvs. forebyggelse, opdagelse, efterforskning og retsforfølgning af terrorhandlinger og grov kriminalitet, på udtømmende vis for al behandling af PNR-oplysninger, der er omfattet af aftalen.

I artikel 6 fastsættes de tre specifikke bestemmelser for behandling af PNR-oplysninger, som den norske passageroplysningsenhed modtager i henhold til aftalen.

Artikel 7 indeholder yderligere garantier for udførelse af "realtidsvurdering" og begrænser automatisk behandling af PNR-oplysninger.

Artikel 8 forbyder behandling af særlige kategorier af PNR-oplysninger i overensstemmelse med, hvordan dette begreb er blevet defineret i gældende EU-databeskyttelseslovgivning.

Artikel 9 indeholder bestemmelser om et højt sikkerhedsniveau for PNR-oplysninger, der modtages i henhold til aftalen, og sikrer anmeldelse af brud på datasikkerheden til den udpegede norske tilsynsmyndighed for databeskyttelse.

Artikel 10 indeholder bestemmelser om registre og dokumentation i forbindelse med al behandling af PNR-oplysninger.

I artikel 11 fastsættes regler for begrænset opbevaring af PNR-oplysninger med henblik på at sikre, at sådanne oplysninger ikke opbevares længere, end hvad der er nødvendigt, og står i rimeligt forhold til det mål, der forfølges med denne aftale. I overensstemmelse med EU-Domstolens relevante praksis kræver denne bestemmelse en objektiv forbindelse mellem de PNR-oplysninger, der skal opbevares, og aftalens mål, og den norske passageroplysningsenhed skal regelmæssigt tage opbevaringsperioderne op til fornyet overvejelse.

Artikel 12 indeholder krav om, at den norske passageroplysningsenhed senest efter 6 måneder anonymiserer PNR-oplysninger.

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/13 af 19. december 2024 om indsamling og overførsel af forhåndsoplysninger om passagerer med henblik på at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet, og om ændring af forordning (EU) 2019/818.

Artikel 13 indeholder regler og betingelser for overførslen af PNR-oplysninger inden for Norge, f.eks. ved at begrænse overførslen til myndigheder, der varetager opgaver med tilknytning til aftalens formål, og ved at kræve forudgående godkendelse fra en judiciel myndighed eller et andet uafhængigt organ til sådanne videregivelser.

Artikel 14 indeholder regler og betingelser for overførslen af PNR-oplysninger uden for Norge og EU, f.eks. ved at begrænse overførslen til tredjelande, som EU har indgået en lignende aftale med, eller for hvilke EU har vedtaget en relevant afgørelse om tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, og ved at kræve forudgående godkendelse fra en judiciel myndighed eller et andet uafhængigt organ til sådanne overførsler.

Artikel 15 fremmer politisamarbejde og retligt samarbejde gennem udveksling af PNR-oplysninger eller resultaterne af behandlingen af PNR-oplysninger mellem den norske passageroplysningsenhed og medlemsstaternes passageroplysningsenheder samt mellem den norske passageroplysningsenhed på den ene side og Europol eller Eurojust på den anden side inden for rammerne af deres respektive beføjelser.

Artikel 16 indeholder krav om, at de samme rettigheder og forpligtelser som dem, der er omhandlet i direktiv (EU) 2016/680, skal finde anvendelse i Norge i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til nærværende aftale, og at denne behandling skal overvåges af en uafhængig myndighed, der er oprettet som led i Norges gennemførelse af nævnte direktiv.

Artikel 17 indeholder gennemsigtigheds- og oplysningsforpligtelser, herunder et krav om at underrette de pågældende personer om overførslen af deres PNR-oplysninger.

Artikel 18 forpligter Norge til at meddele, hvem den norske passageroplysningsenhed og den nationale tilsynsmyndighed er.

Artikel 19 indeholder bestemmelser om aftalens ikrafttræden.

Artikel 20 indeholder bestemmelser om tvistbilæggelses- og suspensionsmekanismer.

Artikel 21 giver begge parter mulighed for til enhver tid at opsige aftalen.

Artikel 22 indeholder bestemmelser om ændring af aftalen.

Artikel 23 indeholder bestemmelser om en fælles evaluering af gennemførelsen af aftalen.

Artikel 24 indeholder en klausul om aftalens territoriale anvendelse.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge om overførsel af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) med henblik på at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 16, stk. 2, og artikel 87, stk. 2, litra a), sammenholdt med artikel 218, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 4. marts 2024 gav Rådet Kommissionen bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Norge om overførsel af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) med henblik på at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet ("aftalen"). Forhandlingerne blev afsluttet med positivt resultat ved parafering af aftalen den 9. april 2025.
- (2) Aftalen gør det muligt for luftfartsselskaber at overføre PNR-oplysninger fra Unionen til Kongeriget Norge under fuld overholdelse af de rettigheder, der er fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til privatliv og familieliv, jf. chartrets artikel 7, og retten til beskyttelse af personoplysninger, jf. chartrets artikel 8. Aftalen indeholder navnlig tilstrækkelige garantier med hensyn til beskyttelse af personoplysninger, der overføres i henhold til aftalen.
- (3) Aftalen fremmer politisamarbejde og retligt samarbejde mellem de kompetente myndigheder i Kongeriget Norge og i EU-medlemsstaterne samt Europol og Eurojust med henblik på at styrke deres kapacitet til at styrke de ydre grænser og på effektiv vis sikre den indre sikkerhed i fraværet af kontrol ved de indre grænser i Schengenområdet.
- (4) [I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.] ELLER [I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Irland [ved skrivelse af ...] meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.]
- (5) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske

Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

(6) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42 i forordning (EU) 2018/1725 og afgav udtalelse [xxx] den [xx.xx.xxxx].

(7) Aftalen bør derfor undertegnes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Der gives herved bemyndigelse til undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge om overførsel af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) med henblik på at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet med forbehold af indgåelse af aftalen¹.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

*På Rådets vegne
Formand*

¹ Teksten til aftalen offentliggøres sammen med afgørelsen om aftalens indgåelse.